

Izhaja:

10., 20. in 30. dan vsakega meseca; ako je ta dan nedelja ali praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto s prilogo »Domači Prijatelj« 2 goldinarja. — Priloga izhaja 10. in 30. dan v mesecu.

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravištvu „Mira“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Leto XVI.

V Celovcu, 10. februarja 1897.

Štev. 4.

Prihodnja (5.) številka „Mir“-a izide z dovoljenjem slavnega c. kr. drž. pravdnštva z ozirom na prvotne volitve za državni zbor že dné 16. februarja.

Vabilo.

Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem
napravi sledeče

javne shode:

V nedeljo dné 14. febr. ob 10. uri dopoludne
v farovžu v Št. Vidu v junjski dolini.

V nedeljo dné 14. febr. ob 3. uri popoldne
pri Rutarju v Porečah pri Šmarjeti (občina
Važenberg).

V nedeljo dné 14. febr. ob 3. uri popoldne
pri Štöklnu na Fari pri Prevaljah.

V nedeljo dné 14. febr. ob 3. uri popoldne
pri Hanžiču v Hočah pri Domačalah.

Razgovarjalo se bo:

o prihodnjih volitvah za državni zbor.
Druge potrebne shode naznanimo po posebnih
vabilih.

Ker se bode na teh shodih govorilo o jako
važnih stvaréh, s posebnim ozirom na prihodnje
državnozbornske volitve, naj se ga udeležijo v ve-
likem številu vsi udje in volilci ter po njih vpeljani
slovenski rodoljubi, ktere na te shode najuljudneje
vabi

odbor.

Prvotne volitve

v velikovškem okraju se vršijo:

Red. št.	Občina	Dan volitve	Čas volitve v V. kuriji	Čas volitve v IV. kuriji (kmetske občine)	Število volilnih mož
1.	Globočnica	18.	1/2 10.—12.	1/2 2.—1/2 3.	3
2.	Važenberg	19.	9.—10.	12.—1.	6
3.	Bistrica	19.	1/2 11.—1/2 1.	2.—4.	6
4.	Pustrica	19.	11.—12.	1.—1/2 3.	3
5.	Greblinj	20.	8.—10.	12.—2.	8
6.	Velikovec(ok.)	20.	8.—10.	11.—1/2 12.	2
7.	Ruda	20.	1/2 9.—11.	1/2 1.—1/2 3.	4
8.	Libuče	20.	9.—11.	1.—3.	4
9.	Švabek	22.	8.—9.	1/2 10.—1/2 11.	1
10.	Blato	22.	9.—11.	1.—2.	4
11.	Jezersko	22.	9.—10.	10.—11.	2
12.	Tinje	22.	9.—10.	11.—12.	2
13.	Libelče	22.	1/2 9.—11.	1/2 1.—1/2 3.	5
14.	Bela	23.	1/2 9.—10.	11.—12.	6
15.	Št. Peter	23.	9.—10.	11.—12.	3
16.	Guštanj	24.	9.—11.	1.—2.	3
17.	Ovbre	24.	9.—10.	11.—12.	4
18.	Črna	24.	9.—11.	2.—3.	4
19.	Žitara ves	25.	9.—10.	12.—1.	4
20.	Mozica	25.	9.—11.	1.—2.	2
21.	Tolsti vrh	25.	9.—11.	2.—3.	3
22.	Galicija	25.	9.—10.	11.—12.	3
23.	Prevalje	26.	8.—12.	2.—4.	11
24.	Dobrla ves	26.	1/2 9.—10.	12.—1.	6
25.	Kotlje	26.	10.—12.	1.—2.	2
26.	Rikarja ves	26.	10.—12.	1.—2.	4
27.	Št. Kancijan	27.	10.—12.	1.—2.	3
28.	Št. Danijel	27.	11.—1/2 12	1.—2.	2
29.	Djekše	27.	11.—12.	1.—2.	4

Slovenci! Volilci! Zgoraj napovedani dnevi
so za nas odločilni. Zato rodoljubi, storite povsod
svojo dolžnost; volilci pridite ob napovedanih urah
vsi na volišče in oddajte složno svoj glas za naše
može! Za nas najpomembnejši je volitev v IV. kuriji,
t. j. v kmetskih občinah. K tej volitvi pridite vsi.
Ravnajte se po navodilih, ktera smo Vam dali v
zadnji številki. Bog daj srečo!

„Bauernzeitung“ = „Kmetski list“.

Slovenci pozor!

„Bauernbund“ je iznašel novo drzno nakano,
da izpodrine Slovence na Koroškem. Udariti nas
hoče z našim lastnim jezikom, in z milo slovenščino
doseči, kar se mu z nemščino doslej ni posrečilo!
Zoper to, kar nam je najdražje, zoper vero in besedo
materno, hoče se vojskovati odslej ne le v nem-
škem, marveč tudi v slovenskem jeziku. „Bauern-
bund“ je sklenil, da bode svojo „Bauernzeitung“,
to je tisti nemški list, kteri je med nam nasprot-
nimi najgrših jeden, odslej izdajal tudi v slo-
venskem jeziku. Novi list, ki bode hodil kakor
krivi prerok v ovčji obleki med slovensko ljudstvo,
po svojem namenu in vsebini pa bode od znotraj
kakor deroč volk, imenoval se bode „Kmetski
list.“ Tiskal in izdajal ga bode nemški lute-
ranec Bertschinger v Celovcu.

V Celovcu se je sestavil poseben odbor, ki
naj nabere potrebni denar za novi bauernbundske
časnik. V tem odboru so: odvetnik M. Abuja,
luteranec R. Bertschinger, kmečki sin J. Krassnig
v Svetni vasi, posestnik St. Kulterer v Jedovicah
in Ant. Wieser v Škofji vasi ter deželni knjigo-
vodja (!) M. Obiltschnig. — Ti možaki zanimajo
se torej na enkrat toliko za Slovence, da jih ho-
čejo s pomočjo novega „kmetskega lisjaka“, kteri
bo hodil med Slovence v slovenski obleki, spraviti
na svojo liberalno stran! Vsi gori imenovani
gospodje, zlasti dr. Abuja, Obilčnik, Berčinger,
Wieser, Krasnik so se že neštvisokrat postavili
zoper našo sv. cerkev in zoper pravice slovenskega
jezika. In takim ljudem naj zdaj zaupajo Slovenci?
Taki ljudje naj jih poučujejo? Po takem početju
se le zlorabi naša slovenščina na najgrši način!

Zato pričakujemo, da vsak sloven-
ski mož, zlasti vsak slovenski kmet,
zapre vrata lisjaku, ki se mu tako zvito
približuje, in da se na nobeni sloven-
ski mizi ne trpi „Kmetski list“. Verska
in narodna dolžnost zahteva od vsakogar, da na
vse moči brani nevarnemu zapeljivcu pot na slo-
vensko zemljo! Vse č. rodoljube nujno prosimo,
da poučujejo ljudstvo, naj nikar ne naročuje novega
lista ter se ga brani do zadnjega!

„Kmetski list“ je naperjen, kakor pravi do-
tično vabilo, zoper naš „Mir“. Izpodriniti naš
„Mir“, mu je prvi in poglavitni namen. Zato je
pa sveta dolžnost vsakega slovenskega do-
moljuba, da se temu ustavlja in da z vsemi
močmi, duševno in gmotno, podpira naš katoliški
in slovenski list. — „Mir“ ostane slej kakor prej
jedino glasilo koroških Slovencev. Slovenci! Okle-
nite se „Mir“-a, delajte zanj, razširjajte ga povsod,
priporočajte ga ob vsaki priliki in pridno ga naro-
čujte. Ne držite križema rok! Če vsak v svojem
krogu stori svojo narodno dolžnost, bomo srečno
odbili najnovejši nasprotni napad!

„Bauernbund“-u.

Lisjak ti stari,
Kaj misliš mari,

Da smo Slovenci ti še vedno ptice,
Držeče pod perutami glavičice?

Izmislil novo
Si si nakovo,

Da lože nas pod jarem svoj bi spravil
In nas ob jezik, vero, dom pripravil.

Jezik slovenski

V namen peklenjski

Pokoren služil naj bi v bodoče
In ti pripravil pot v slovenske kočje!

Na zboru „kmetov“

Izmed predmetov

O listu važen bil posvet je tudi,
Da „Bauernzeitung“ naj slovenska bodi!

A mož — Sloven

Bodi jeklen!

Srce in vrata tej zatvori šari,
Nikdar več dušmanin te ne vpehari!

Podkrasnik.

Naši shodi.

Na Lečji gori dné 31. jan. Veliko šte-
vilo vrlih slovenskih mož se je zbralo dné 31. jan.
v prijazni gostilni pri Mežnarju, da se udeležé na-
šega shoda. Motilo nas je le to, da jeden naznan-
jenih gg. govornikov zbog neke zapreke ni mogel
priti. G. Fil. Kandut nam je v daljšem govoru
pojasnil politične stranke in kazal, kako narodni
naši nasprotniki povsod in vselej delajo zoper vse
to, kar nam je drago in sveto. Vrle besede go-
vornikove so nas morale prepričati, da se moramo
trdno okleniti naše slovenske katoliške stranke. —
Domači g. župnik so nam razložili veliki pomen
volitev. Res; če hočemo boljših časov, pomagati
si moramo s tem da si izbiramo za poslance prave
može. Po shodu vršila se je prijetna domača za-
bava. Naj shod obrodi pravega sadu.

Na Dravi ob baškem jezeru dné
31. januarja. Lep in imeniten je bil shod, ki ga
je priredilo naše katoliško-politično in gospodarsko
društvo za Slovence na Koroškem na Dravi ob
baškem jezeru v nedeljo dné 31. januarja t. l.
Res nepričakovano dobro se je obnesel, dasiravno
se je od nasprotnikov delalo proti njemu. Pro-
storna dvorana pri g. Gajlerju bila je do zad-
njega kota polna. Točno ob 1/2 4. uri otvoril pod-
predsednik društva, g. Legat, s prisrčnimi besedami
zborovanje, govori v daljšem govoru o ranah,
ktere so prizadeli liberalni Nemci slovenskemu
oratarju, opominja, naj se kmet vendar enkrat zavé,
kje ima iskati svojih prijateljev in voli naj v pri-
hodnje drugače kakor doslej. — O volitvah je go-
voril izvrstno g. Grafenauer, deželni poslanec
iz Ziljske doline. Pazljivo je narod poslušal na-
šega novega poslanca in ni vedel, ali bi se bolj
čudil njegovemu krasnemu jeziku, v katerem je go-
voril, ali njegovim navduševalnim besedam, ki so
prišle od srca slovenskega oratarja in segale go-
tovo do src. — Kakšnih šol nam je treba, je raz-
ložil v zanimivem in obširnem govoru č. g. kaplan
Weis iz Beljaka. Navdušeno pritrdjevali so naši
kmetje tudi temu govoru. H koncu opezarja neki
gospod zbrano ljudstvo, naj si vzame potreben
nauk iz vseh izvrstnih govorov in naj zavrača vse
tiste nasprotnike, ki se radi lažejo čez naše du-
hovnike, našo sv. vero in našo pravično stvar in
zavijajo vse, kar je katoliško in slovensko. Gosp.
predsednik zaključil veselo in važno zborovanje z
navdušenim trikratnim „Živio“ na presvitlega ce-
sarja. Zatem začne se prava domača zabava. Naj-
večjo pohvalo zaslužijo vrli slovenski slavčeki iz
Malovšć, ki jih je naš vrli slovenski sin Markovčev
iz Bač na shod pripeljal. Peli so izvrstno, in sicer
vse komade iz pesmarice, ki jo je vlani izdala
družba sv. Mohorja. Krasno to petje in različni go-
vori ter napitnice, ki so se vršile, zadrževalo je
narod, da se večinoma ni prej umaknil iz svojih
prostorov, dokler se ni glasil zadnji „Z Bogom“ in
na svidenje in dokler niso pevec zapeli zadnjokrat
„Slovenec sem“. Vsa hvala in vse priznanje se
mora izrekati tudi g. Gajlerju, naši slovenski ko-
renini, ki nam je okinčal svoje prostore in izvrstno
postregel, kakor tudi njegovi ljubeznjivej gospej, ki
nam je postregla z dobrimi jedili. Bog živi vse in
ne udajmo se!

V Kapli pri Dravi se je dné 2. febr.
shod kat.-pol. društva za Slovence prav dobro ob-
nesel. Zbrani kmetje so pazljivo poslušali govore
gg. Legata, Kanduta in Štiha, ki so bičali
sedanje, za kmeta pogubljivo gospodarstvo liberalnih
poslancev v državnem zboru in postavili njih delo-
vanje v pravo luč; pokazali tudi žalostne šolske
razmere in opominjali navzoče k edinosti. Da bi
shod tudi kaj sadu prinesel!

V Borovljah, dné 2. februarja. Med naj-
zanimivejše in najvažnejše shode, kar jih je na-
pravilo doslej naše katoliško-politično in gospodar-
sko društvo, gre gotovo naš shod dné 2. t. m. v
Borovljah. Prostorna dvorana pri Šajniku je
bila natlačeno polna; bilo je navzočih nad 200 slo-
venskih mož iz Borovelj in sosednih krajev. Po-

Zahtevajte po vseh gostilnah „Mir“!

častilo nas je precejšnje število nasprotnikov, ki so prišli tudi do besede. Ravno zato pa je bilo zborovanje tako zanimivo. — Gosp. Legat otvori po 3. uri shod, pozdravlja v tolikem številu došle udeležence, tudi one, ki niso našega mišljenja, ter pojasnjuje namen in pomen zborovanja. Dalje opisuje žalostno gmotno stanje države, kakor se kaže v raznih številkah, in omenja, kako mora kmeti in obrtni stan nositi najhujša bremena v denarju in krvi. (Odobranje.) G. F. Kandut govori o političnih strankah. Mnogo se toži o slabih časih, ali teh smo dostikrat sami krivi, ker po svoji nebriznosti dopuščamo, da nam ukazujejo in gospodujejo taki, ki za nas nimajo srca.

Gosp. J. Rozman v daljšem govoru opisuje liberalizem, ki že toliko let prevladuje vse naše javno življenje. O liberalizmu velja: „Iz njegovega sadu ga bodele spoznali.“ Žalosten je ta sad v verskem, narodnem in gospodarskem oziru, kakor govornik kaže z mnogimi izrazi. Kot nasprotnik navzoči g. posestnik Jožef Krasnik iz Svetne vasi je segal govorniku z raznimi opazkami v govor. G. Rozman pa mu primerne odgovora ni ostal dolžen; z živimi, krepkimi besedami je prijemal g. Krasnika in zavračeval njegove opazke. Krasnik je n. pr. našo stranko imenoval „klerikalno“ zato, ker so v nji tudi duhovniki. To pa je čisto naravno, ker duhovnik je izrastel iz ljudstva, on pozna njegove težnje in trpljenje, on mu hoče po svojih močeh tudi pomagati, kakor zahteva že duhovski poklic. Krasnik se je hudoval, da hodijo duhovniki izven cerkve med ljudstvo. Rozman ga takoj zavrne: Duhovnik ima za izgled Gospoda Jezusa Kristusa. Ta pa ni učil le v tempeljnu, marveč hodil med ljudi, kjer jih je dobil, na ulice in gore. Mi imamo ukaz: pojdite in učite vse ljudi. Ker pa ne prihajajo vsi ljudje v cerkev, je naša sveta dolžnost, da gremo za njimi tudi izven cerkve! Poslušalci so te besede posebno živahno odobraval in jim burno pritrjevali. Govornik konča: Mi nočemo, da našim besedam slepo verujete; marveč mirno jih preudarjate, sami sodite in potem po svoji zdravi pameti, po pravem spoznanju in po svoji vesti ravnajte in volite!

G. prof. M. Kovač, naš rojak z Dunaja, je v nemškem jeziku govoril jako temeljito in izvrstno o gospodarskih, zlasti železniških zadevah. Kmeti in obrtni stan hitro propadajo. Temu je veliko krivo denarno gospodarstvo v državi. V zadnjih 26 letih so iznašali državni stroški 12 milijardov gld.; od teh se je 5 milijonov potrosilo samo za obresti državnega dolga, in od tega sta šle dve tretjini v inozemstvo v žepu velikih kapitalistov, zlasti judov. Govornik kaže, kako potrebna bi bila železnica čez Karavanke, ker nas ta zveže z drugimi, bogatejšimi deželami in ker bi se po njej res pospeševal promet. Železnica čez Ture bi koristila samo Nemčiji, naša država pa bi imela za njo le ogromne stroške. H koncu govornik poudarja, kako nujno je potreba, da se združujemo na podlagi krščanske ljubezni, da se s skupnimi močmi branimo proti pretečemu poginu. (Odobranje.)

Sedaj je prišel k besedi g. Krasnik, ki je v slovensko-borovljanskem narečju hotel pobijati nekatere trditve prejšnjih govornikov, pa tako, da je vzbujal večinoma le glasen smeh poslušalcev. G. predsednik je moral večkrat opominjati, naj tudi tega govornika mirno poslušajo. Krasnik se je najprej hudoval, da smo sploh napravili ta shod in povpraševal, kdo nas je poslal in plačal. Prišel je s prav veliko modrostjo do zaključka, da je to storil le — škof! On (Krasnik) pa se je pripeljal s svojim konjem (čujte!) in na svoje stroške!!*) Kar je govoril g. Krasnik naprej, bilo je vse plitvo, smešno, neresnično. Govoril je, da je našim slabim časom kriv le — klerikalizem itd. Zanimivo je bilo le, da je g. Krasnik s posebno vnemo poudarjal, da ni liberalci (!) in tudi ne nemški nacionalci (!) marveč — čujte! — „slovenski naprednjak“ in „antisemit“!! To je vendar vesela izpoved moča, ki povsod in vselej vleče z našimi nasprotniki, liberalci in nacionalci, ki je ustanovil „Südmark“-o in nas tolikokrat napadal po nasprotnih listih. In sedaj se izdaja za — Slovenca! Kaj porečejo k temu njegovi prijatelji in somišljeniki! Dalje je g. Krasnik govoril za to, naj se napravi zveza med našo državo in Rusijo (!). Tudi ta njegova izpoved nas je morala presenetiti! Drugih stvari, ktere je privlekel Kr. na dan, ne moremo danes omenjati, ker nam primanjkuje prostora. Pisali bomo o tem že še več. — Zavrnila sta g. Krasnika temeljito in jedrnatog. Legat in Rozman, ki sta pobila vse, kar je trdil Kr., tako, da so navzoči lahko spoznali, na kateri strani

je resnica, kdo se poteguje za pravi blagor ljudstva in za pravico. Konečno je g. Legat še na kratko spregovoril o šolskem vprašanju, potem pa shod zaključil z živahnimi „živio“-klici cesarju.

Nad 4 ure so vstrajali poslušalci, nepremično poslušali govore ter z največjim zanimanjem sledili živahnim razgovorom in praskam. Posebno je treba omeniti, da se je vse zvršilo v lepem redu in dostojno. — Po zborovanju se je razvila zelo živahna prosta zabava, za katero je največ skrbel vrli in izvrstno izvežbani cerkveni pevski zbor borovljski. Neutrudno so prepevali pevci umetne in narodne pesmi slovenske tako dovršeno, da se temu nismo mogli dosti načuditi. Ti pevci morejo s častjo nastopiti v vsakem mestu. Slava in hvala jim, le vstrajno naprej! Spregovorilo se je več navdušenih napitnic in vse se je veselilo res krasnega in zanimivega zborovanja. Splošna je želja, da se tak shod čim prej zopet vrši!

V Slovenjem Plajbergu dné 3. febr. Nekaj čisto novega, izvenrednega bil je za Slov. Plajberg shod katoliško-političnega društva na sv. Blaža dan. Dasi je bil delavnik, zbralo se je pri Žarku nad 90 mož, za naš kraj res lepo število, ki so zelo pazljivo sledili govorom. G. M. Štih je v daljšem govoru pojasnjeval, kako malo so se liberalni poslanci doslej menili za ljudstvo in navzoče pozivljali, naj skrbijo za dobre volitve. — Drugi govornik, kaplan Rozman, je kazal, kako je liberalni duh z liberalnimi postavami zakrivil, da propada kmeti stan. Hočemo, da se naše razmere zboljšajo, moramo dobiti dobre poslance, kateri bodo res skrbeli in se trudili za blagor ljudstva. — G. posestnik Ogris se je zahvalil govornikom za njih nauke in trud. Poslušalci so bili shoda zelo veseli, ker čuli so mnogo novih stvari, sprejeli dosti lepih naukov. Upamo, da bode seme dobrih naukov, ki se je s tem shodom zasejalo med ljudi, vzrastlo in obrodilo lepega sadu. Mislamo, da ta shod nikakor ni bil zadnji v Slov. Plajbergu!

Dopisi prijateljev.

Kronski darovi za velikovsko šolo. Župnik Fr. Muhl v Št. Lipšu 2 kroni namesto noveletnih voščil in 2 kroni za pobita okna; Jurij Bornik Pod nogradom 1 krono; Jera Bornik 1 krono; neimenovan 2 kroni; Franc Čebul v Globasnici 1 krono; Ferd. Kraiger v Štebnu 1 krono; Simon Vute v Štebnu 1 krono; župnik Albert Eichholzer v Globasnici 10 kron; župnik Valentin Šumah v Šmihelu pri Pliberku 10 kron; vesela družba, dné 3. t. m. pri Mertliču v Doberlivesi zbrana, 10 kron; M. K. v Grebini 10 kron. — Vkup 51 kron. — Hvala! — Živel naš naslednik!

Od Drave. (Volitve.) Novo leto bo velepomembno za nas koroške Slovence, ako se bomo vsi trdno oklenili naše slovenske stranke. Državni zbor je razpuščen in se bodo nove volitve v kratkem vršile. Naši nasprotniki nam že pripravljajo najhujši volilni boj in najstrastneje rujejo proti nam, da bi nas zopet premagali in nam sovražna poslance vrinili. Dolžnost vseh zavednih Slovencev je tedaj, da po nasvetu naših voditeljev skrbimo, da se jim to ne posreči, in da se povsod in vsi udeležimo volitev volilnih mož, ki se bodo sedaj kmalu začele. Delajmo z vso močjo, da bodo vse slovenske občine v velikovškem okraju narodno volile, in da bomo v celovškem okraju ohranili vse dosedanje in še pridobili novih. Prihajamo zato mnogoštevilno na prevažne shode našega političnega društva, ki nas k vstrajnemu delu spodbuja, da bomo še bolj navdušeni. Saj se še naši najhujši sovražniki toliki delavnosti, ki jo je razvijalo naše društvo o lanskih deželnozborskih volitvah, ko je v par dneh priredilo nad deset shodov, in se je že tudi letos jelo pravočasno gibati. Naj tedaj nemudoma gleda in stori vsak rodoljub v svojem kraju, kolikor mogoče in potrebno, ker voditelji ne morejo vsega sami, da ne bomo iznenadeni, kakor pred 6. leti, ampak da se nam bodo izpolnile naše želje, da pridobimo slovenskega zastopnika na Dunaju. V to nam pomagaj Bog!

Iz Tinjske fare. (Pred volitvami.) Volitve poslancev za državni zbor so pred durmi, in kakor povsod, govori se o tem tudi v Tinjski fari dosti. Duhovi, ki so se po volitvah v deželni zbor komaj malo pomirili, so zopet vsi razburjeni. Prepričani smo, da se bodo v naši fari vrli močje šmihelske in važenberške občine zopet postavili na noge, ter pokazali, da so verni katoličani in presvitleni cesarju vdani Slovenci. Samo v Tinjski občini volijo še vedno s starimi liberalci, kateri so po drugih krajih, posebno pa na Dunaju, izgubili popolnoma vse zaupanje. Bo pa kdo vprašal, kako je mogoče, da se ravno v tinjski občini še tako strastno držijo starih judovsko-liberalnih poslancev? Ali so res zadovoljni s postavami, ktere so skovali liberalci? Ali se morebiti kmetom tako dobro godi, da ne želijo drugih postav? Nikakor ne! Zakaj marsikdo toži, da so slabi časi; in tudi v tinjski fari žalibog ne manjka takih, ktere oklicujejo, — pa ne morebiti zdaj, ko je pust, v cerkvi na prižnici, — ampak pred cerkvijo na „bobnu“. Pa so morebiti v tinjski fari ljudje brezverniki, da

zavoljo tega z liberalci volijo? Tudi to ne; zakaj v obče jih ima še dosti vere in sami spoznajo, da brez vere ni ne časne in ne večne sreče. Kako je potem vendar mogoče, da v tinjski občini tako brezverno volijo? Tukaj je pač neki možicelj, kateri sam čisto nič vere nima, in radi tega tudi z vsemi močmi dela proti vsem, ki imajo vero in to posebno pri volitvah. Da pa sam vere nič nima, nam priča to, ker pri vsaki priložnosti proti duhovščini govori, da, on celo uči nauke, ki so naravnost nasproti katoliški veri. Tako je pred par leti v neki gostilni tinjske fare učil ljudi, da je človek žival kakor druge živali, ker od „ofa dov štoma“ (od opice izhaja)!! Mi sicer njemu in njegovim radi prepuščamo to čast, da od „ofa dov štoma“, pa mi odločno ugovarjamo temu, da bi on druge take neumnosti učil. Mi smo in hočemo biti katoliški kristijani ter verovati, kar nas sv. katoliška cerkev uči. Tak je torej tisti možicelj, ki dela na vse kriplice, da bi se v Tinjah volilo judovsko-liberalno. Tinjčani! Postavite se vendar enkrat na noge, ne poslušajte pri volitvah brezvernikov, ampak pokazite, da ste katoličani in Slovenci. Toliko za danes. Pri priložnosti vam bomo pa še poročali, kako se je obnašal pri volitvah tisti možicelj, ki od „ofa dov štoma“. — z.

Iz Velikovca. (Zahvala.) Zopet imamo prijetno dolžnost, zahvaliti se za prejete darove in prid naši narodni šoli. V prvi vrsti gre naša zahvala slavnemu odboru družbe sv. Mohorja v Celovcu, ki je nam poslal cel zaboj lepo, deloma celo krasno vezanih knjig, namreč 52 molitvenikov, 64 kosov Večernic, Goffine, Kristusovo življenje in smrt, Cecilija, 7 pesmaric in 9 iztisov Pod lipo. Potem požrtvovalnemu našemu rojaku g. vikariju Valent. Podgorcu, ki je kupil in nam podaril 18 velikih zelo lepih Leitemanovih podob za nazorni nauk v šoli in dal tudi na svoje stroške napraviti veliko šolsko omaro za 17 gld. in 3 umivalnike za sesterne sobice za 18 gld. G. Ant. Kosi, učitelj v Središču na Štajerskem, je nam podaril 50 iztisov „Knjižnice za mladino“. Duhovni rodoljub v Celovcu, ki noče imenovan biti, podaril je nam veliko in lepo zemeljsko kroglo (globus). Bog povrni ovim preblagim dobrotnikom vse stoterno in ohrani jih nam še nadalje naklonjene!

Od Mrzle Vode pri Velikovcu. (Odgovor važenberškemu županu.) Pred kratkem se je važenberški župan lotil enega naših kmetov in mu očital, da smo pri zadnjih volitvah za deželni zbor potegnili z duhovniki. Vprašam Vas, gospod župan, ali niso odborniki Vaše občine sami kmetje? Ko je pa šlo za to, da se kupi šolska hiša za nemško mestno šolo v Velikovcu, in smo mi Vas osebnostno prosili, naj važenberška občina ne privoli v ta nakup, ker mi kmetje dobimo itako svojo slovensko šolo v Št. Rupertu, ali so se Vam kaj usmili naši prazni žepi? Vi in vsi drugi odborniki, izvzemši Lavreja, Čarnika in Vajsnekarja, ki so vse pohvale vredni, ste v občinski seji dné 17. jan. 1895. l. zoper našo prošnjo glasovali, tako da moramo po nepotrebnem plačevati skozi 15 let šolske priklade za nemško šolo v Velikovcu, v katero v par letih noben naših otrok ne bo zahajal več. Celo drugačno so ravnali odborniki dobrolske občine, ki se Velikovčanov niso zbal in sklenili, da za velikovsko šolo ne bodo več priklad plačevali, ko bodo v slovenski šoli v Št. Rupertu že vsi razredi. Mi se Vam takrat nismo usmili in zdaj še zahtevate od nas, da bi mi pri bodočih volitvah z Vami držali. Gospod župan, ali Vas luna trka, da se drznete kaj takega od nas zahtevati? Mi svoje prave prijatelje dobro poznamo, in teh se bomo držali kakor pri zadnjih, tudi pri prihodnjih volitvah. — c.

Iz Prevalj. (Zborovanje kat. delavskega društva.) Dnó 24. jan. t. l. je imelo naše kat. delavsko društvo svoj letošnji občni zbor pri Štökl-u. Predsednik, g. Rutnik, delavec na Lješah, otvori zborovanje in pozdravi vse pričnojoče. G. Ign. Kristan, kovač v Guštanju, govori o naukih rudečih nasprotnikov in primerja katoliške delavce z vojaki, ki z vsem navdušenjem ne morejo ničesar doseči brez dobrih voditeljev. Krščanskim delavcem so taki voditelji duhovniki. Dalje omeni, kako hočejo podkopati socijalni demokratje podlago države in družine s svojo obče znano „prosto ljubeznijo“. Potem pripoveduje še en dogodek iz svojega življenja, kako se drugod ravna z rudečimi voditelji. V Kapfenbergu so tamošnjega prvaka izmed socijev, ki je bil črevljar (kakor pri nas!) z gasilnico pognali v kozji rog. Slava govorniku za njegov trud in pogumno postopanje. Želeti bi bilo, da bi se delavci večkrat prikazali na govorniškem odru. Č. g. Križaj govori o volilnem oklicu socijalnih demokratov, ktere smo našli povsod po našem kraju v cestnem blatu. Govornik dokazuje, da je dotični oklic (v kterega tukajšen trgovec smodke in klobase zavija), razun nekterih od drugih strank „izposojenih“ dobrih točk v resnici za — „blato“. Proti temu oklicu priporoča najtopleje oklic kršč. soc. delavske stranke, sklenjen

*) Na to mu je pozneje odgovoril g. kaplan R.: Jaz kot kaplan še nisem mogel priti do svojega konjčka, kakor g. Krasnik. Zato smo morali najeti fjakerja, kterega bomo tudi sami plačali, kajti toliko že se premoremo. Ne bomo prosili niti Krasnika, niti zborovalce za to. Zakaj če bi ne mogli plačati, imamo v Celovcu vedno še toliko kredita, da nas zapeljejo v Borovlje. — Glasno, veselo pritrjevanje je sledilo tem besedam.

na Dunaju dné 5. jan. 1. 1896. Koncem priporočila g. predsednik, naj se vedno bolj navdušujemo za naše svetinje: „Za vero, dom in cesarja!“ ter izreka najtoplejšo zahvalo dobrotnikom društva, posebnost č. g. župniku A. Keznarju, in č. g. prefektu Podgorce-u itd. Odbor, ki je bil potem izvoljen, je sledeči: Predsednik: g. Val. Rutnik, delavec na Lješah; njegov namestnik: g. Josip Smolak, tesarski mojster na Lješah; blagajnik: g. Andr. Kunc, delavec v Prevaljah; tajnik: g. Avg. Križaj, kaplan v Farni vasi. Z „živijo!“ klici na cesarja in papeža je zaključil predsednik sijajno zborovanje.

Iz Ljubljane. (Nesramna hiša.) Žalostne so naše razmere. Predlanskem nas je obiskal potres in njegovi hudi nasledki se kažejo v razdrtih hišah, v ovrtem prometu, v oslabljenem obrtu. Revščine je vedno več, in zato imajo socialdemokratje lahko delo. A vse bi še šlo in se popravilo, ko bi nam le ostalo zaupanje v Boga in skrb za pošteno življenje. Toda žalibog, naša gospoda noče umevati resnih besedij, ki nam jih je tako strahovito govorila potresna božja pridiga. Prazniki se skrunijo z javnim in zasebnim delom, v gledališču se smeši duhovski stan itd. Kot spolnitev teh žalostnih stvari se nam pa še obeta v kratkem — nesramna hiša. Kaj to pomenja, je vsakemu poštenjaku očito. Greh, ki ga Bog in država prepovedujeta, postane s tem dovoljen, opravičen in nekako počaščen. Priložnost je najhujša skušnjava. In kakšno priložnost daje taka hiša vzlasti nezkušenosti mladini! Ubogi dijaki! Brezverske šole jim že same po sebi moré vero in pravost, in sedaj se jim še v postavno dovoljeni obliki ponuja greh! Ravno tako milujemo tudi vojake, ki so v velikanski večini poštene fantje. Taka hiša jih zapeljuje, in kogar zapelje, ga tudi duševno uniči. Za mesto je taka naprava sramota, krščanskemu mišljenju je gnjus, poštenemu srcu ostudnost, starišem in ženam največja bridkost! Duhovni pastirji ljubljanskega mesta so se zato v svoji skrbi za izročene jim vernike obrnili s prošnjo do deželnega predsednika barona Heina. A kakor se sliši, jim je ta mož odgovoril, da je drugačnih mislij kot oni, in da ne bo nič storil proti omenjeni hiši. Oj, dobro ga poznamo, tega zagrizenega Nemca in liberalca, da je drugačnih mislij, kot verni, poštene Slovenci. Dobro ga poznamo, da so njegovi nameni drugačni od naših. Liberalen Nemec je in s tem je vse rečeno! — Zadnji čas se pa množe znamenja, ki nam kažejo, da že posega Bog vmes in da ne pusti, da bi se dobro slovensko ljudstvo zapeljevalo. Divizionar Hegedüs, ki se je posebno potegoval za nesramno hišo, je nagloma od kapi zadet, te dni umrl. O drugem, v tej zadevi vplivnem možu se pa tudi pripoveduje, da je v nekih denarnih stiskah. Pri tej priliki si ne morem kaj, da ne bi v primeri z Heinom pohvalil vašega dež. predsednika. Iz Celovca je, kakor čujemo, pred petimi leti s svojim uplivom spravil nesramno trgovko in zato so mu vsi poštenjaki hvaležni. Verske in pravne razmere so v Ljubljani brez dvojbe boljše, nego v Celovcu. Zato ne vemo, kaj naj rečemo o Heinu, ki v mesto tako živega katoliškega prepričanja, kot je Ljubljana, uvaja ali vsaj odobrava to, kar se izganja iz liberalnega Celovca. Čast vašemu predsedniku v tem oziru; o našem se pa tolažimo z resnico, da Bog sicer ne plačuje vsake sobote, toda jedenkrat gotovo. — Ljubljanski meščani so zelo užaljeni vsled nameravanega nesramnega podjetja. Čuje se, da pripravljajo izjavo s podpisi v ugovor. Bog daj, da bi kaj dosegli! Za trdno se nadajamo, da jim pojde na roke tudi župan g. Ivan Hribar, ki kot glava mestne policije lahko vse stori. Prepričani smo namreč, da si ne želi sramote, da bi se govorilo kedaj: pod narodnim županstvom je dobila bela Ljubljana nesramno hišo.

Koroški deželni zbor.

2. in 3. seja dné 27. in 28. januarja. V teh sejah so se večinoma samo razni predlogi deželnega odbora izročevali brez daljših razgovorov do tistim odsekom. Nektera poročila deželnega odbora so se potrdila, med njimi poročilo, da je nova deželna bolnišnica v Celovcu stala 562.313 gld. Vladna predloga, naj se na višji realni v Celovcu upelje krščanski nauk, se je brez razgovora izročila juridičnemu odseku.

4. seja dné 29. jan. Deželni odbor je predlagal, naj se o predlogu, da se ima na Koroškem ustanoviti poseben zavod za topoglavce (idijote) ne razpravlja več, ker za to ni potrebnih denarjev. Mil. g. knezoškof pa so govorili za to, naj deželni zbor pokaže vsaj dobro voljo in se posvetuje o tej stvari. Ni treba takoj začeti z velikim zavodom ali hišo, marveč naj se po malem začne. Škofov predlog sta podpirala tudi deželni predsednik in posl. Steinwender. Da bi bil tak zavod prav potreben, kaže najboljši število topoglavcev (trapov) na Koroškem, starih po 6—14 let. Našteli so jih namreč vkup 320. Od teh je za uk pripravnih 215. — Mnoga manjša poročila so se

zopet odkazala odsekom. Med temi je tudi poročilo o uravnavi višarskega potoka. Uravnava bode stala 36.000 gld. Dežela plača 5400 gld., t. j. 15%.

5. seja dné 3. febr. Razna poročila, večinoma o cestnih in vodnih zadevah se zopet odkazuje odsekom. Med temi poročili je tudi ono, da so iznašli stroški za urnavavo Zile leta 1895. in 1896. vkup 47.000 gld. Vsled povodnji lanskega leta pa so ti stroški poskočili še za 18.000 gld. Za urnavavo čanjskega potoka se je potrosilo 38.000 gld. — Posl. Kiršner je zopet predlagal, naj se napravi lovska postava, in sicer na podlagi one, ki se je lani sklenila, ki pa ni dobila cesarskega potrdila. — Posl. Ghon je predlagal, naj se pri občinskih volitvah glasuje pismeno in tajno.

6. seja dné 4. febr. Več nevažnih poročil deželnega odbora in posameznih odsekov se potrdi.

7. seja dné 5. febr. Posl. Kotz je utemeljeval predlog, naj se na železnica zniža vozna za žito, posl. Grafenauer pa samostojni predlog, naj se za postrežnice v celovski bolnišnici pokličejo usmiljene sestre. Izvrstni Grafenauerjev govor prinesemo prihodnjič. Predlog se je brez ugovora izročil finančnemu odseku.

Politični pregled.

Avstro-Ogerska. V Ljubljani med tamošnjima strankama ni prišlo do zaželenega sporazumljenja za državnozbornske volitve. To moramo le obžalovati. Želimo pa, da se volitve vkljub temu vršijo mirno ter dostojno in da se vsi novoizvoljeni slovenski poslanci združijo, bodisi v tej ali oni obliki, k skupnemu delu za dušni in gmotni blagor slovenskega naroda. Mnoga znamenja kažejo, da bolj nego kedaj potrebujemo, da se združujemo k složenemu delovanju zastopniki slovenskega ljudstva. Tu posebno velja: V edinosti je moč! — Vsi deželni zbori sedaj zborujejo. Posvetovanja vršijo se precej mirno. V goriškem deželnem zboru so lahoni zopet tako nestrpni proti Slovencem, kakor prejšnja leta. Slovenci se zato nočejo udeleževati sej. Ali bodo štajerski slovenski poslanci mogli vstrajati v deželnem zboru, se še ne vé. V nižjeavstrijskem deželnem zboru so predlagali, naj se šolska dolžnost skrči za jedno leto in naj se krščanski otroci ločijo od židovskih. — Tržaški občinski zastop je odstopil, ker mu je vlada zaukazala, da se mora ozirati tudi na slovenske pritožbe proti volilnim zapisnikom. Zagrizenost laških kukavice ne pozne več nobene meje.

Druge države. Novi ruski vnani minister Muravjev se je mudil v Parizu. S tem se je utrdila zveza med Rusijo in Francijo. Pozneje šel je tudi v Berlin. — Listi pišejo, da naš cesar obišče aprila meseca ruskega cara. — Na raznih krajih Turčije zopet vré, ker so zelo nezadovoljni s slabimi razmerami. — Piše se nam: Kako hudo sovraštvo gojijo Francozi do Nemcev, kaže sledeči mali dogodek. Neki francoski častnik, kterega sem pred nekaterimi 20. leti v Beljaku že kot malega dečka dobro poznal, prišel je pred kratkem zopet na Koroško nazaj, da bi tu svojo še priletno babico obiskal. Ko mu je ta nekega dné za malo južino (malico) hotela dati dobro klobasico, jo je oni francoski častnik hitro vprašal, odkod da bi ta klobasica bila. Ko mu ona odgovori, da iz Nemškega, je še pokusil ni, temveč ji hitro odgovoril: „Iz Nemškega ničesar nočem imeti; tedaj tudi te klobasice ne.“

Novi čar.

Na Koroškem. „Bauernbund“ je imel dné 2. t. m. shod na Rudi. Zbral se je tam ves bauernbundarski „generalštab“. Ugovarjala sta gospoda Podgorce in Treiber. Obširnejše poročilo je nam objuljeno za prihodnjo številko. — V Celovcu je zmurznila delavka M. Moro. — Šola na Dholici je postala trirazredna. — Deželna vlada je potrdila pravila pevskega društva „Lipa“ v Lipi. — V Celovcu se snuje kmetska zadruga. Dobro! — Letni občni zbor c. kr. kmetijske družbe bode v Celovcu dné 18. marca. — Na Koroškem je bilo lani vkup 364 javnih ljudskih šol. — V Vrbskem jezeru se je vdrlo na svečnico več oseb v vodo, ker so se drsali na prešibkem ledu. Mogli so jih še rešiti. — Pri sv. Jurju ob Zili se bo obhajal sv. misijon od dné 14. do dné 21. februarja pod vodstvom slavnostnih gg. misijonarjev oo. Fr. Doljak, Jak. Verhovec in Rud. Walter. Ziljani udeležite se v obilnem številu te redke svečanosti!

Na Kranjskem. Finančni minister je dovolil, da se sme na korist Ljubljane napraviti efektna loterija. Izdati se sme milijon srečk. — Pogorelo je Tomažkovo posestvo v Vižmarjih. Škode je nad 2000 gld. — Po noči od 1. do 2. febr. so čutili po Kranjskem zopet precej močen potres. Na več krajih so se pokazali razpoki v zidovji. — V Ljubljani se je vstrelil Iv. Berdnik, ki se je pripravljal za profesuro. Vzrok samomoru je bil, ker ni imel o čem živeti.

Na Štajerskem. Kat. slovensko politično društvo so ustanovili v Teharjih. Dobro! — Ljuto-

mersko slov. politično društvo je imelo dobro obiskano shod. — V Mariboru se govori, da imajo tamošnji Germani društvo, ktero ima nalogo, mladino srednjih šol pristnemu Germanstvu pridobiti in jo za prusaštvo navduševati. Geslo temu društvu je: „Vodan, pomaj!“

Na Primorskem. V Trstu bodo v kratkem občinske volitve. Hud boj bode med Slovenci in lahoni. — Poštni ravnatelj v Trstu je slovensčini hudo nasproten. To je pokazal s svojim osornim obnašanjem proti neki slovenski deputaciji, ki je bila v tej zadevi pri njemu. Mislimo, da tudi ta gospod najde še svojega mojstra, in da se bo pravica tudi v Trstu skazala. — V Poljanah blizu Opatije je umrl vzorni slovenski duhovnik Franc Zupan. N. p. v m.! — Pri občinskih volitvah v Pomjanu je v vseh treh razredih zmagala slovenska stranka. Slava!

Po drugih deželah. Na perzijskem otoku Kischuu v Aziji je bil strašen potres. Angleškemu listu „Times“ se iz glavnega perzijskega mesta Teherana brzojavno poroča, da so pod porušeni poslopji dobili 1400 ponesrečenih ljudi. — V naši državni polovici je 187 gimnazij in 87 realk. Gimnazije obiskuje 61.279 dijakov, realke pa 27.410. — Kuga v Indiji še vedno hudo razsaja in se razširja. Bati se je, da jo razneso tudi v Evropo.

Prvotne volitve

v slovenskih občinah celovškega okrajnega glavarstva se vršijo:

Občina:	Dan:	Občina:	Dan:
Kriva Vrba	20. febr.	Poreče	26. febr.
Bilčoves	20. „	Svetna ves	26. „
Vesca	20. „	Slov. Plajberg	26. „
Šmarjeta v Rožu	20. „	Bistrica	27. „
Zrelec	21. „	Blatograd	27. „
Zilpolje	21. „	Sele	27. „
Borovlje	21. „	Šmartin pri Celovcu	28. „
Otmanje	21. „	Dholica	1. marca
Trdnja ves	23. „	Št. Tomaž	1. „
Grabštanj	24. „	Medgorje	2. „
Hodiše	24. „	Škoflje	2. „
Kotmara ves	24. „	Gospa Sveta	3. „
Št. Rupert	24. „	Št. Peter pri Celovcu	3. „
Medborovnica (Glinje)	24. „	Radise	3. „
Pokrče	25. „	Vetrinj	3. „
Podlublaj	25. „		

Naznanilo. Založništvo „Vžigalnice družbe sv. Cirila in Metoda“ prejelo je te dni toliko množino tega narodnega blaga, da vsako naročilo lahko točno izvrši. Zaloge je v trgovini g. Iv. Perdana v Ljubljani, Vodnikov trg. — Slovenci! Kupujte le družbine vžigalice, ker s tem razširjate slovensko ime in gmotno podpirate družbo sv. Cirila in Metoda.

Slovenci, zahtevajte povsod ter rabite samo vžigalice in svinčnike družbe sv. Cirila in Metoda!

V Celovcu dobijo se vžigalice in svinčniki „družbe sv. Cirila in Metoda“ v trafiki gospé Izop, kosarske ulice številka 7.

Vabilo.

— Hranilnica in posojilnica v Št. Janžu v Rožni dolini imela bo v nedeljo dné 21. febr. t. l. ob 3. uri popoldne v gostilni pri Činkovcu v Št. Janžu svoj občni zbor s sledečim vspeedom: 1. Potrdilo letnega računa. 2. Razdelitev čistega dobička. 3. Volitev odbora. 4. Razni nasveti in predlogi. — V obilo udeležbo najuljudnejše vabi vse družnike **odbor.**

Listnica uredništva.

Gosp. dopisniku od slovensko-nemške meje: Poslali ste nam prav dober dopis, pa brez svojega podpisa. Zato prosimo, naznanite nam svoj polni naslov, da se moremo pismeno obrniti do Vas. Pozdravljeni!

Vsem svojim prijateljem in somišljenikom: Na prvem mestu poročamo o najnovejšem napadu „bauernbunda“ na nas. Sedaj je treba odločnega, požrtvovalnega dela, da se s skupnimi močmi potegamo za svojo stvar. Torej, bratje, čvrsto na delo! — Poročajte nam nemudoma o vsem, kar se tiče nasprotnega lista, kdo in kako ga usiljujejo itd. Pazite zlasti na učitelje!

Loterijske srečke od 6. februarja.

Gradec	9	29	67	78	59
Dunaj	42	23	62	64	65

Naznanila.

Pivovarna kneza Adolf Jožef Schwarzenberg v Protivinu (Češko) priporoča

izvozno pivo in ležak.

Je v zalogi in toči se v restavraciji „Kokl“

„k prvemu kraju“

kolodvorske ulice št. 7. v Celovcu.

Skrbi se tudi za izvrstno kuhinjo, dobra vina in točno postrežbo.

Spoštovanjem

R. Kokl.

Spominjajte se Ciril-Methodove družbe!

Pijančljivost

se dá ozdraviti z **antibetinom**,* kakor se je že mnogokrat s sijajnim uspehom pokazalo. Mnogoštevilna zahvalna pisma ozdravljenih se na željo brezplačno na ogled pošljejo. — Ker zdravilo nema nobenega okusa, zamore se pijanču dajati tudi brez njegove vednosti. — Ena škatlja velja 2 gld. 20 kr. Dvojna škatlja za bolj zastarane bolezni 4 gld. 40 kr. — Ako se denar naprej pošlje, dobi naročnik zdravilo brez stroškov na pošti. Naslov prodajalca: Adler-Apotheke, Lugos, Banat Nr. 721.

* Ime zavarovano.

Priporočilo.

Cerkveno predstojništvo v Galiciji na Koroškem priporoča vsem cerkvam najtopleje trdko

Denzel-novi sinovi,

livarna za zvonove v Mariboru.

Ta trdko je pred leti za farno cerkev v Galiciji vtila tri zvonove, ki so jako dobro vbrani in trpežno vtili, po prav nizki ceni.

V Galiciji, dne 27. januarja 1897.

Matija Nessler,
župnik.

Simon Pegrin, Jožef Urank,
cerkovnika.

Med gostilno „Kleeblatt“ in Kopperjevo prodajalnico

Jakob Petschounik,

usnjarski trgovec

v Celovcu, na novem trgu št. 4.

Med gostilno „Kleeblatt“ in Kopperjevo prodajalnico.

Velika zaloga usnja in črevljarskega orodja,

Med gostilno „Kleeblatt“ in Kopperjevo prodajalnico

Podpisani se priporoča č. g. duhovnikom in cenjenim p. n. naročnikom za napravo

cerkvenih oblačil

vsake vrste, od priprostih in najcenejših do najbolj dragocenih, lepo izdelanih in z umetniškim vezilom.

Cele ornat (oprave) kakor posamezne kazule, pluvijale, dalmatike, veta, baldahine (nebesa), mrtvaške prte, cerkvena bandera, albe, koreteljne, talarje, obleke za cerkovnike in mašne strežnike — točno napravljam. Tudi oskrbujem poprave vsake vrste, prenašam stara vezila na novo podlago, dobro in hitro.

Pismena naznanila se dajejo z obratno pošto, vzorci se pošiljajo zastoj in franko.

Spoštovanjem
Janez Witzman, Gradec,
Burggasse št. 3.

Naznanilo.

Pri podružni cerkvi v **Kortah**, obirske župnije na spodnjem Koroškem, je služba za duhovna (deficienta ali pa pokojnika) prazna. Šteje le blizo 100 duš. Letne plače 500 gld. Zamore imeti kravo, par prešičev, 5 ovec. Je tudi za potrebo vsa hišna oprava (Stellungs-Inventar). Več se izve pri župnijstvu na Obirskem, pošta Železna Kapla.

Ker imam dve velike

sadne tiskalnice z železnimi vitali,

prodam eno ali pa samo železje od ene po prav nizki ceni, katero vaga 300 kg. in je pripravno za tiskalnice na ročno ali vodno moč. Več pové Peter Bajs v Dvoru, pošta Vrba (Velden).

V najem

se dá novo sezidana fužina (kovačnica) z malim stanovanjem v Drobolah. Ponudbe sprejema M. Gabrijel, posestnica v Drobolah, pošta Beljak (Villach) na Koroškem.

Na prodaj je Smetanova kajža

v Podjuni. Ima 10 birnov posetve, potrební gozd in travnike. Cena je 1500 gld. Več pové Jurij Jenšac v Podjuni, pošta Globasnica na Koroškem.

Šmoncevo posestvo v Podsinji vesi

je na prodaj. Zemljišča ima 8 hektarov, 73 arov in 45 kvadratnih metrov. Več pové posojilnica v Št. Janžu v Rožni dolini, pošta Podgoro na Koroškem.

Službo iščeta

mož kot cerkovnik in njegova žena kot cerkvena pevka, ki je to službo že skozi 10 let opravljala v popolno zadovoljnost. Naslov se izve pri upravnistvu „Mira.“

Kdo pije

Kathreiner-
Kneippovo sladno kavo?

Vsak, kdor hoče svoje zdravje ohraniti in utrditi, pa obenem noče pogrešati prijetnega kavinega užitka. Bobova kava je, kakor znano, škodljiva, ker preveč živce razburja; ako se jej pa Kathreinerjeva primeša, jej odvzame škodljive učinke. *****

Vsak jo pije, ki se ne čuti prav zdravega. Posebno za take, ki bolehalo na živcih ali v želodcu, izkazala se je Kathreinerjeva kava, čista brez primesi, v tisočerihih slučajih kot najboljša, najzdravejša in lahko prebavljiva pijača. *****

Vsak otrok in vsaka ženska naj pije Kathreinerjevo kavo, ki je tečna in se prilega slabemu in rahlemu telesu, naj bo že čista ali mešana z bobovo kavo. S svojim prijetnim, milim okusom se kmalu vsem prikupi.

Vsak, ki hoče pri gospodarstvu kaj prihraniti in vender uživati okusno in zdravo kavo, naj si kupi Kathreinerjevo kavo. Naj bo čista ali mešana z bobovo, ugajala bo po okusu vsakomu. *****

Kathreiner-Kneippova sladna kava je v resnici zdrava družinska pijača, čist prirodan plod v celih zrnih, iz najboljšega slada izdelana in po Kathreinerjevem, v vseh deželah priznanem in od najveljavnejših strokovnjakov preskušenem načinu z okusom prave bobove kave prekisana. Kathreinerjeva kava združuje toraj v sebi prijetni okus ptuje bobove kave in vse od zdravnikov priznane dobre lastnosti domačega slada. *****

Prošnja: Kdor noče biti goljufan in oškodovan, naj pazi pri nakupu na varnostno znamko in na obliko na strani **Kathreiner**.

Zavoji brez imena „Kathreiner“ niso pristni.

Vinarsko in sadjarsko društvo za Brda (Gorica)

naznanja, da je otvorilo

društveno zalogo briskih vin v ulici Barzellini v Gorici.

V zalogi se dobivajo poleg pristne rebule tudi razna domača črna vina. Za pristnost se jamči.

C. in k. dvorna tovarna za orglje

bratov Rieger

v Krnovem (Jägerndorf) avstr. Šlezija, podružnica v Budimpešti VII., Garay-uteza št. 48 v lastni hiši.

Dobre cerkvene orglje po ceni z zelo ugodnimi pogoji. Ceniki zaetonj.

Živinska sol

(erariena cena soli 100 klg. po 5 gld. od e. k. soline) oskrbuje proti zmerni odškodnini za nabasanje, vreče in odpošiljanje,

trdko **Andrej Jud**, trgovina za sol v Ebensee, Zgor. Avstrijsko. Pošilja se na vse postaje v velikih in malih množinah s stalnimi cenami, franko do zadnje postaje. Vezano kazalo zaloge oskrbi se komad za 50 kr. Zastopnik: **L. Bauernfeind** v Celovcu.

Med,

garantiran pitanec, za čebelarje v plehastih škatljicah po 5 kil franko za 3 gld. 50 kr.; v škafih po 20 in 40 kil, kilo po 56 kr.

fini pristni brinovec liter po 1 gld. 50 kr.; tri litre franko za 5 gld., pošilja proti poštenu povzetju

Egidij Jeglič, trgovec na Selu, pošta Lesce-Bled na Kranjskem.

Nedavno odlikovano na higijenski razstavi v Londonu s prvim darilom, z zlato kolajno.

Med vsemi do sedaj naznanjenimi sredstvi proti skrnini, trganju po udih, čutniški bolezni v zobeh in glavobolu se od prvih zdravniških veljakov kot najboljši pripomoček priporoča

„MIRAKULIN“

ki gotovo pomaga in je najboljšo zdravilo proti tem boleznim. Cena jedni steklenici je 1 gld., po pošti poštne prosti 1 gld. 20 kr. — Dobiva se v lekarni

Löwenapotheke, Baruch Gyula, Miskolcz št. 188 na Ogerskem.

Vaše blagorodje! Pošljite mi takoj dve steklenici Vašega izvrstnega zdravila, katerega ne morem pogrešati. Spoštovanjem Chalzel N. Budimpešta, 24. maja 1896.

Ker se mi je Vaš „Mirakulin“ dobro prilegel, pošljite mi takoj dve steklenici. Spoštovanjem Fani Tuč v Geviču, 8. junija 1896.

Pošljite mi še eno steklenico „Mirakulina“, ker mi pomaga za protin v nogah. Ter. Jahoda v Pragi, 16. jun. 1896.

Pristno le z zgornjo znamko.